

From: JUAN PABLO PLAZAS
To: MARIANNE BERENHAUT
Subject: Monster (Chapter 1)

OPENING ZAT 20 FEB 18 - 21 u

21 FEBRUARI - 18 MAART 2016

Open op Woe: 12 - 18 u
en op afspraak
Lilou Vidal: T +32 473 36 31

Neerstalse Steenweg 327
1190 Brussel - België
www.bureaudesrealites.org
info@bureaudesrealites.org

Il ne s'agit pas d'arranger les choses, il faut que les choses nous dérangent. Il s'agit qu'elles nous obligent à sortir du ronron

Francis Ponge, *Le parti pris des choses*.

Dit project is eerder per toeval ontstaan, een ontmoeting tussen twee kunstenaars uit sterk verschillende generaties en culturen; de ene werd geboren in 1987, hij is Colombiaan, de andere in 1934, zij is Belgische. Beide delen een gemeenschappelijke interesse in het gevonden voorwerp, haar werkelijkheid als een bestaand en autonoom ding, evenals haar organisatie als sculptuur. Toch hebben we niet echt te maken met bijgestane readymades, of zelfs een subversief dadaïstisch gebaar, maar eerder met de mutatie van het object naar een andere bestaansvorm, een levende. Juan Pablo Plazas onderzoekt het object met de geconstrueerde en gevoelige blik van de antropoloog en kunstenaar, terwijl hij haar linguïstische en symbolische variaties onderzoekt om voorwerp-wezens en een animistisch vocabulaire voort te brengen. Zorgvuldig verzamelt en classificeert Marianne Berenhaut objecten; uit hun dozen of hun lade manipuleert ze deze op een directe en affectieve manier om ze zo tot leven te brengen, als een nieuwe aanwezigheid in de wereld. Al deze assemblages, zelfs de meest onlogische of abstracte zijn karakters die behoren tot het menselijke domein. De stabiliteit van Marianne Berenhauts sculpturen sinds 1980 en het geheel aan werk "Vie privée" lijken precair en tijdelijk, terwijl het werk van Juan Pablo Plaza meer in een solide vorm geworteld lijkt.

Beide brengen systemen van objecten vol humor, mysterie en fantasie bijeen die ook het principe van de moderne poëtische vorm en het spel van vrije associatie oproepen.

From .. To .. Een nieuwe correspondentie ontstond tussen Juan Pablo Plazas, momenteel werkend in Brussel en Marianne Berenhaut in Londen. "it seems to me that ' THERE IS A FAMILIAR LINK ' something belonging to the same world" schrijft M.B in hoofdletters. Maar, verder in de conversatie worden hun verschillen duidelijk gemaakt "Then maybe animism is not what resides in your work but Humanism. Please correct me if I'm wrong or I misunderstood"...J.P.P

Dit project krijgt vorm in twee hoofdstukken en streeft ernaar een specifieke lezing te geven van de sculpturale praktijk van de kunstenaar, terwijl andere bronnen die verband houden met het werkproces en uittreksels uit hun brief-

wisseling in het Bureau zullen gepresenteerd worden.

Juan Pablo Plazas (1987, Bogota) is een Colombiaanse kunstenaar en antropoloog. Zijn artistieke praktijk bevraagt de relatie tussen objecten en taal aan de hand van installatie, sculptuur en performance. Zijn werk komt voort uit een linguïstisch proces, waarbij bestaande objecten transformeren in uitvoerige en eigenaardige verhalen. De verbuiging van woorden en hun betekenis brengen over de hele wereld van objecten een animistische mutatie teweeg. Afgezonderd van de normaliteit wordt het object een levende subject met verlangen.

De kunstenaar componeert en schrijft met tastbare vormen, een constellatie van zin en hybriditeit die we «Etymologie van vorm» kunnen noemen.

Voor Bureau des Réalités verwoordt Juan Pablo een set objecten met een etymologische, semantische en plastische aanpak rond het woord "Monster".

Lilou Vidal

Juan Pablo Plazas (° 1987, Bogota) woont en werkt in Brussel. In 2013 studeerde Plazas af aan de masteropleiding van de LUCA Hogeschool voor de Kunsten in Brussel. In 2014 won hij de Jan Naaijken prijs voor de meest getalenteerde jonge kunstenaar uitgereikt door het NoordBrabantse Genootschap.

Monster?

Ja, Monster

Wat bedoel je met Monster?

Wel, normaal verwijst Monster naar iets verschrikkelijk, afschuwelijk, weersprekend, verachtelijk, gevaarlijk, kwaadaardig, gestoord, pervers, corrupt, immoreel, decadent, wreed, barbaars, brutaal, abnormaal, misvormd of gewoon gigantisch (te groot).

Nogal een lange lijst van adjectieven, niet?

Inderdaad, ik heb de indruk dat we erin geslaagd zijn Monster in verband te brengen met alles wat negatief is. Maar toch heb ik het gevoel dat we niet eens in de buurt komen van een bevredigende definitie van de term.

Alsjeblieft, laat mij toe om tijdelijk de moraal uit de definitie van Monster te halen. Ga zitten en laat jezelf toe om voor één paragraaf het oordeel vellen te vergeten.

Laten we proberen het woord Monster te benaderen met een zekere objectiviteit.

Onlangs kwam ik een paar etymologische woordenboeken tegen die stelden dat een Monster een lichaam is met een organisatie die ongevoel, een uitzondering op de regel, is .

Daarom is een monster een lichaam!

Deze definitie stelden ook dat een lichaam een geheel is gevormd door haar verschillende delen; de onderdelen vormen een volgorde en deze volgorde is wat het lichaam maakt. Toch impliceerden ze ook dat lichamen een vaste volgorde of bepaalde manier van zijn hebben. Lichamen die afstappen van de ideale of "natuurlijke" volgorde zouden aanzien worden als Monsters.

Het Monster is natuur die niet in harmonie is met de menselijke orde.

Alleen de tere ogen van moraal zien kwaad in de overtreding van orde.

Hoe zien Monsters eruit?

Sommigen verschijnen als katten met twee starren of koeien met drie hoofden; andere zien eruit als wezens met het lichaam van een paard, schildpadpoten en nijlpaardhoofden.

Nu vraag ik me af, is de enige rol van het Monster in de samenleving om symbool te staan voor wat er verwerpelijk in is?

Laat ons een tweede keer terugkomen bij etymologie. Monster komt van het Latijnse Monstrum, dat gerelateerd is aan Monere, wat aandacht schenken aan betekent. Het is ook gerelateerd aan Monstrare, in het Frans Monter en in het Spaans Mostrar. De relatie van Monster met tonen en ergens op wijzen heeft te maken met het feit dat het gezien wordt als een manifestatie van iets goddelijks, spiritueel, metafysisch, of iets dat niet van deze wereld is. In dit geval wordt het Monster aanzien als bewijs dat de grondvesten van de natuur, zoals wij denken te kennen, tart. Dat is waarom Freakshows decennialang een populaire bron waren van wreed entertainment, gezien zij het schrikbarend verlangen om normaliteit te definiëren incarneren.

Bestaan Monsters echt?

Ja

Bedoel je menselijke of dierlijke Monsters, Noch het één noch het ander, dat zou ons terugbrengen bij moreel oordeel vellen.

Dus?

Komen Monsters alleen voort uit natuur?

Wat met Monster-voorwerpen?

Stel je voor hoe ze eruit zouden zien?

Hoe zouden ze heten?

Wat gebeurt er als we onze morele voorinstel-

lingen afdwingen tegen deze Monster-voorwerpen?

Kunnen wezens die door de mens gemaakt zijn stuurloos worden?

Vreemd genoeg zijn monsters in vele culturen levende manifestaties van voorwerpen. In de Japanse folklore bijvoorbeeld, zijn de Tsukumogami gebruiksvoorwerpen en gereedschap die levend worden en meestal rebelleren tegen de mens. De Kasa-obake is een paraplu die verandert in een monster na 100 jaar oud te worden. Elk object heeft het potentieel om leven op te eisen, meestal als ze 100 jaar oud worden. De reden waarom zij in opstand komen tegen de mens is omdat ze afgedankt of weggegooid worden. Deze objecten eisen leven op wanneer ze nutteloos worden, wanneer ze uit de orde van de door de mens gemaakte dingen worden buiten geboord.

Kan dit buiten de fantasie gebeuren?

Hoe kunnen echte monsters verschijnen vanuit de natuur van voorwerpen?

Ik stel me monster-voorwerpen voor als tussenin deze verandering van orde en in hun nutteloze natuur. De combinatie tussen delen van een stoel, delen van een tafel en een hoed zou iets monsterlijk maken dat niet meer gebruikt kan worden. In morele zin iets verfoeilijk dat niet langer zijn nobele en dienstbare doel dient. Deze Monsters worden gevormd door een nieuw lichaam wiens enige functie is onbeweeglijk en gespannen te blijven. Hun nutteloosheid is, samen met de Tsukumogami, een bewijs van hun levendigheid. De spontane opwindings van Monsters is een bewijs van hun eigen wil om menselijke orde te vormen.

Zijn deze Monsters immoreel, decadent, wreed, etc.?

Ik ben niet de juiste persoon om dit te vragen.

Juan Pablo Plazas, Feb 2016

Bureau des Réalités presenteert een unieke set van historische werken op papier door Marianne Berenhaut, "Cahiers de Récréation".

Ze zijn met een handvol, liggend op de rand van de kast: willen ze hun bed voor de winter opmaken of zijn ze een oorlogsverklaring? Tussen hun witte pagina's verbergen ze een arsenaal: naai-garen, scheermesjes, roestige spijkers, stukje touw, lucifers en sigarettenpeuken, metro tickets, bloemenboekje, kleine dolk, pijlen van eender welk hout, zijdepapier, kaarsen, tandenborstel, een medaille van St. Rita, een strooien hoed ... En één of twee keer per jaar, vervoegt een pasgeborene hen. Marianne Berenhaut, dec 2013

